

Komisja stwierdziła, że Republika Grecka nie przyjęła jeszcze takich środków a w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji.

Komisja zwraca się do Trybunału o obciążenie Republiki Grecji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-112/08)

(2008/C 128/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M.A. Rabanal Suárez i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla dostosowania się do dyrektywy 2006/48/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, a w szczególności do art. 68 ust. 3, art. 72, 73 ust. 3, art. 74, 99, 100 i 101, art. 110-114, art. 118 i 119, art. 124-127, art. 129-132, art. 133, art. 136, art. 144 i 145, art. 149, 152, art. 154 ust. 1, art. 155, załącznika V, VI (za wyjątkiem części I), załącznika VII-XII (z wyjątkiem załącznika X, część I, II i III), a w każdym razie poprzez niedoinformowanie Komisji o przyjęciu takich przepisów, Hiszpania uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin wyznaczony na dostosowanie prawa krajowego do dyrektywy 2006/48/WE upłynął dnia 31 grudnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia) w dniu 17 marca 2008 r. — C. Meerts przeciwko Proost NV

(Sprawa C-116/08)

(2008/C 128/43)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca kasację: C. Meerts

Strona przeciwna: Proost NV

Pytanie prejudycjalne

Czy postanowienia klauzuli 2 pkt 4, 5, 6 i 7 porozumienia ramowego w sprawie urlopu rodzicielskiego zawartego w dniu 14 grudnia 1995 r. między ogólnymi organizacjami międzybranżowymi (UNICE, CEEP i ETUC), które figurują w załączniku do dyrektywy Rady 96/34/WE⁽¹⁾ z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę bez ważnego powodu lub bez zachowania ustawowego terminu wypowiedzenia w chwili, gdy pracownik jest objęty systemem pracy w zmniejszonym wymiarze, należną pracownikowi odprawę z tytułu zwolnienia należy ustalić na podstawie wynagrodzenia zasadniczego, które zostaje obliczone tak, jakby pracownik nie zmniejszył wymiaru świadczonej przez siebie pracy, aby skorzystać z urlopu rodzicielskiego w tej formie w rozumieniu klauzuli 1 (*) pkt 3 lit. a) porozumienia ramowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 4.

(*) Przypis tłumacza: bez wątplenia sąd ma tu na myśli klauzulę 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 18 marca 2008 r. — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL przeciwko Administración del Estado (administracja państwowa)

(Sprawa C-118/08)

(2008/C 128/44)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL.

Strona pozwana: Administración del Estado (administracja państwowa).

Pytania prejudycjalne

Czy przyjęte w orzecznictwie Tribunal Supremo del Reino de España w wyrokach z dnia 29 stycznia 2004 r. i 24 maja 2005 r. odmienne traktowanie roszczeń o stwierdzenie istnienia odpowiedzialności majątkowej państwa jako ustawodawcy, w przypadku gdy roszczenia te opierają się na decyzjach wydanych na podstawie ustawy uznanej za niekonstytucyjną, od roszczeń, które opierają się na decyzjach wydanych na podstawie przepisu uznanego za sprzeczny z prawem wspólnotowym jest sprzeczne z zasadami równoważności i skuteczności?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 18 marca 2008 r. — Mechel Nemunas UAB przeciwko Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-119/08)

(2008/C 128/45)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najwyższy Sąd Administracyjny Litwy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mechel Nemunas UAB

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Państwowy Inspektorat Podatkowy przy Ministerstwie Finansów Republiki Litewskiej)

Pytanie prejudycjalne

Czy pierwszą dyrektywę Rady 67/227/EWG⁽¹⁾ lub art. 33 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽²⁾ należy interpretować jako zakazujące państwu członkowskiemu utrzymywania w mocy i pobierania odliczeń od przychodów na podstawie litewskiej ustawy o finansowaniu programu utrzymywania i rozwoju

dróg, w postaci podatku opisanego w poprzedzającej części niniejszego postanowienia?

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady 67/227/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych (Dz.U. L 71, str. 1301).

⁽²⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-130/08)

(2008/C 128/46)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Condou-Durande)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zapewnienia, w każdym wypadku, zbadania co do istoty wniosku obywatela państwa trzeciego o udzielenie azylu, który na podstawie art. 16 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 343/2003 został przeniesiony do Grecji w celu ponownego rozpatrzenia wniosku o udzielenie azylu, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 343/2003;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych do spraw Uchodźców (HCR) zwrócił uwagę Komisji na zgodności greckich przepisów prawnych dotyczących procedury przyznawania cudzoziemcowi statusu uchodźcy z przepisami rozporządzenia (WE) nr 343/2003 w przypadku, gdy cudzoziemiec samowolnie opuszcza terytorium państwa i gdy istnieje decyzja o przerwaniu procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu.

2. Problem ten wynika z art. 2 ust. 8 dekretu prezydenckiego 61/99 (opublikowanego w FEK A' 63) z dnia 6 kwietnia 1999 r. w sprawie przerwania procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu. Przepis ten zrównuje samowolne